

Research Paper

Explain the Concepts of Public Policy in Metropolitan Areas Case Study of Ahvaz Metropolis

Mohammad Reza Eskandari :Department of Urban Planning, Ahvaz Branch, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran

Navid Saeidi Rezvani:Department of Urban Planning, Faculty of Architecture and Urban planning, Qazvin Branch, Islamic Azad University, Qazvin, Iran

Abdolreza Navah: Department of Sociology, Shahid Chamran University, Ahvaz

ARTICLE INFO

Received: 2023/01/21

Accepted: 2022/02/27

PP: 67-78

Use your device to scan
and read the article
online

Keywords: Good Governance, Good Urban Institutionalism, Executive, Public Policy Making, Ahvaz.

Abstract

Public policy over the decades has been characterized by a set of traits and characteristics, some of which are due to the substantive structure of the field and others due to the type and scope of its activities. In this way, being interdisciplinary and being multidisciplinary are two basic and essential features of policy-making and problem-centric are its functional features. Therefore, the purpose of this study is to explain the concepts of public policy in the metropolitan areas of Ahvaz. This research is applied in terms of purpose and descriptive and survey in terms of nature. The statistical population of this study includes urban management experts in Ahvaz. The instrument used in the research was a questionnaire and 50 people were randomly selected. Executive and social components have a much greater share in predicting the dependent variable than other variables, so that a unit of change in the deviation of the executive, social and legal criteria causes the standard deviation of the dependent variable (public policy) as much as 92 , 38 and 10% change.

Citation: Eskandari , M R., Saeidi Rezvani, N., Navah, A R. (2024). **Explain the Concepts of Public Policy in Metropolitan Areas Case Study of Ahvaz Metropolis**, *Journal of Research and Urban Planning*, 15(57), 67-78.

DOI: 10.30495/jupm.2023.31491.4302

Extended Abstract

Introduction

Cities have turned from small and few places in the past, into large habitats and then megacities and giant cities. Some of them, like Tehran, are much larger and more populated than the micro states of this world. For this reason, the management of cities was considered as a fundamental issue from the beginning, but management methods without policies were not a tool that had the necessary efficiency; Therefore, during the last 20 years, along with the emergence of fundamental and fundamental changes in the area of big cities in various economic and social fields, we are witnessing the emergence of a new period of life; A period in which academics and policy makers play a critical role. But what is this period? What is the nature of these policies? How will cities change with the implementation of new urban policies? And finally, what should be done so that the implementation of such policies is successful and successful? The answer to the mentioned questions in order to have a firm and solid foundation, requires a hypothesis that, with a partial view of the chain of causes and effects, removes the curtain from the experimental thought of experts in social sciences and especially public policy, and paves the way for the search for answers. . Today, considering all the aspects regarding the new cities, their history, their fundamental changes and rapid transformations, and the fact that these main centers of religion, government, and experiences and culture are adorned with new technologies, maybe the time has come to stick to the methods New to post-urban, let's put forward a hypothesis to change the economic, social, political and cultural life in such areas. The sensitivity of this issue becomes more obvious when we consider what we are looking for in the turbulent context of globalization.

Methodology

In the current research, with the content framing of public policy based on urban governance, the cause-and-effect relationship of integrated urban management and institutionalism as a driving tool of public policy is explained. In this regard, the operational content of the research of certain types of cities in Khuzestan province is focused on the many problems of the developed managerial and institutional levels of urban development management. In the current

research, with the content framing of public policy based on urban governance, the cause and effect relationship of integrated urban management and institutionalism as a driving tool of public policy is explained. In this regard, the operational content of the research of certain types of Ahvaz metropolis is considered and focused on the many problems of the developed managerial and institutional levels of urban development management. This research is applied in terms of purpose and descriptive and survey in terms of nature. The method of data collection is the library-document method for theoretical studies and thematic investigation. Information collection tools are used in the library methods, computer tables and materials for the use of materials and documents in survey methods, news observation methods, questionnaires or interviews are used to collect the required data. The statistical population studied in this research: Ahvaz metropolis includes elites and managers of the urban area and urban planning. The classification sampling method is simple and Morgan's sample size table was used to determine the sample size. Based on this, the number of 50 sample people has been determined. The response spectrum is determined in the form of Likert in 4 degrees from very low (score 1) to very high (score 4).

Results and discussion

the average difference of the variables, we measured the degree of connection and the significance level of the independent and dependent variables, separately, and then measured the dependence of both variables on each other. For this purpose, due to the distance and relative nature of the variables, the one-variable T-test method was used to measure the standard difference, and the Pearson test was used for the relationship between the variables. Multiple regression analysis has been used to determine the effective variables of public policy in urban management, and to enter the variables into the regression, the model (Enter) has been used. The regression shows that about 98% of the public policy variance is explained by the 5 research variables.

Conclusion

In the governance component, the average difference is lower. This means that this component is optimal.

The significance level obtained shows that the obtained average is lower than the desired average and urban management is not in a favorable condition, and this can be considered as one of the main reasons for institutions and actors in urban management.

In the questionnaire, between the components of urban management and public policy, the two variables of social and institutional presence, which according to the conceptual model of the basic principles of public policy, have a higher average difference and T value compared to other components.

This shows the weakness of the urban management system in the process of decision-making and decision-making in urban management for public policy. The contribution of these two components is more noticeable.

Social variables, participation and transparency have had an unfavorable situation and have played a lesser role in the current urban management. This is despite the fact that according to the described conceptual model, the component of optimal urban governance in the public policy process is considered as a lever for development, because governance and synergy are prerequisites for urban management.

فصلنامه پژوهش و برنامه ریزی شهری

دوره ۱۵، شماره ۵۷، تابستان ۱۴۰۳
شاپا چاپی: ۵۲۲۹-۲۲۲۸ - شاپا الکترونیکی: ۳۸۴۵-۲۴۷۶
<https://jupm.marvdasht.iau.ir/>

مقاله پژوهشی

تبیین مفاهیم سیاست گذاری عمومی در مناطق کلانشهری (نمونه موردی: کلانشهر اهواز)

محمدرضا اسکندری: دانشجوی دکتری گروه شهرسازی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران
نوید سعیدی رضوانی^۱: استادیار گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران
عبدالرضا نواح: دانشیار گروه علوم اجتماعی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران

اطلاعات مقاله	چکیده
تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۱/۰۱ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۲/۰۸ شماره صفحات: ۶۷-۷۸ از دستگاه خود برای اسکن و خواندن مقاله به صورت آنلاین استفاده کنید واژه‌های کلیدی: نهادگرایی، اجرایی، سیاست گذاری عمومی، اهواز.	در پژوهش حاضر با چارچوب بندی محتوایی سیاست گذاری عمومی مبتنی بر حکمروایی شهری رابطه علی و معلولی مدیریت شهری یکپارچه و نهادگرایی به عنوان ابزار محرکه سیاست گذاری عمومی تبیین محتوا می گردد. در این راستا محتوای عملیاتی پژوهش گونه های معینی از کلانشهر اهواز با توجه به مشکلات عیدیه سطوح توسعه یافتی مدیریت و نهادی مدیریت توسعه شهری مورد نظر و تمرکز واقع می گردد. این تحقیق از لحاظ هدف، کاربردی و از لحاظ ماهیت، توصیفی و پیمایشی است. روش گردآوری داده از روش کتابخانه ای - اسنادی برای مطالعات نظری و سیر بررسی موضوعی استفاده می شود. ابزارهای گردآوری اطلاعات در روش های کتابخانه ای فیش برداری و جداول کامپیوتری برای بهره برداری مطالب و اسناد در روش های پیمایشی از روش های مشاهده خبر پرسش نامه یا مصاحبه برای جمع آوری داده های مورد نیاز استفاده می شود. جامعه آماری نخبگان و مدیران حوزه شهری و برنامه ریزی شهری کلانشهر اهواز است. با استفاده از روش نمونه گیری طبقه بندی ساده و به کمک جدول مورگان، حجم نمونه ۵۰ نفر تعیین شده است. مولفه های اجرایی و اجتماعی به مراتب سهم بیشتری در مقایسه با سایر متغیرها در پیش گویی متغیر وابسته دارند، به گونه ای که یک واحد تغییر در انحراف معیار اجرایی، اجتماعی و قانونی، باعث می شود تا انحراف معیار متغیر وابسته (سیاست گذاری عمومی) به اندازه ۹۲، ۳۸ و ۱۰ درصد تغییر کند. نتایج نشان می دهد مقادیر بحرانی معنادار بودن هر یک از پارامترهای را نشان می دهد و چنانچه مقدار CR بزرگتر از قدرمطلق عدد ۱/۹۶ باشد، پارامترهای مدل معنادار هستند. باتوجه به اینکه تمامی اعداد معناداری کلیه پارامترهای مدل از عدد ۱/۹۶ بزرگتر است همچنین سطح معناداری تمامی سؤال ها پرسش نامه کمتر از ۰،۰۵ محاسبه شده است می توان روایی سازه های اندازه گیری متغیرهای مربوطه در سطح معناداری ۰/۰۵ تأیید می شود.

استناد: اسکندری، محمدرضا؛ سعیدی رضوانی، نوید و نواح عبدالرضا (۱۴۰۳)، تبیین مفاهیم سیاست گذاری عمومی در مناطق کلانشهری (نمونه موردی: کلانشهر اهواز)، فصلنامه پژوهش و برنامه ریزی شهری، ۱۵ (۵۷)، ۶۷-۷۸.

DOI: 10.30495/jupm.2023.31491.4302

مقدمه

شهرها از مکان‌هایی کوچک و کم تعداد در گذشته، به زیستگاه‌هایی بزرگ و سپس کلان شهرها و شهرهای غول آسا تبدیل شده‌اند. برخی از آنها مانند تهران، به مراتب بزرگ‌تر و پرجمعیت‌تر از کشورهای ذره‌ای (Micro states) این جهانند. به همین سبب، اداره شهرها از ابتدا به عنوان مسئله‌ای اساسی تلقی می‌گردید اما روش‌های مدیریتی بدون سیاست‌گذاری، ابزاری نبود که از کارآمدی لازم برخوردار باشد؛ لذا طی ۲۰ سال گذشته، همگام با ظهور تغییرات اساسی و بنیادین در حوزه شهرهای بزرگ در زمینه‌های مختلف اقتصادی و اجتماعی، شاهد ظهور دوره‌ای جدید از زندگی هستیم؛ دوره‌ای که دانشگاهیان و سیاست‌گذاران در آن، ایفاگر نقش حساس هستند. اما این دوره، چه دوره‌ای است؟ سیاست‌گذاری‌های یاد شده از کدامین ماهیت برخوردارند؟ چگونه شهرها با اجرای سیاست‌گذاری‌های نوین شهری تغییر خواهند کرد؟ و دست آخر، چه باید کرد تا اجرای چنین سیاست‌هایی، بخت یار و خوش انجام باشد؟

پاسخ به پرسش‌های یاد شده برای آن که از پایه‌ای متین و متقن برخوردار شود، نیازمند فرضیه‌ای است که با نیم‌نگاهی به زنجیره علت‌ها و معلول‌ها، پرده از اندیشه تجربی خبرگان علوم اجتماعی و خاصه سیاست‌گذاری عمومی، برداشته و راه را برای پاسخ جویی، هموار نماید. امروزه باتوجه به جمعیت‌های موردنظر در خصوص شهرهای جدید، تاریخ آنها، تغییرات اساسی و دگرگونی‌های شناخت‌شان و هم این که این مراکز اصلی دین، دولت، و تجارت و فرهنگی به زیور فناوری‌های جدید آراسته شده‌اند، شاید گاه آن فرا آمده باشد تا با تمسک به روش‌های نوین به مابعد شهری (post-urban)، فرضیه‌ای را مطرح سازیم تا بر آن اساس، زندگی اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی در چنین محدوده‌هایی را ساختاری دگرگون ببخشیم. حساسیت این مسئله، زمانی آشکارتر می‌گردد که آنچه را در پی آن هستیم، در بافت پرتلاطم جهانی شدن موردتوجه قرار دهیم (Pourahmad, 2014).

مسائلی همچون رشد روزافزون جمعیت شهری، شهری شدن جوامع، جهانی شدن و ضرورت پاسخگویی و شهروندمداری، مدیران و تصمیم گیران را به سوی بهره‌گیری از روش‌های مطلوب در زمینه مدیریت شهری سوق داده است؛

سیاست‌گذاری عمومی به مثابه مجموعه فعالیت‌های نهادی که تأثیر مستقیم یا غیرمستقیم بر زندگی شهروندان دارد، در ارتباط مستقیم و مستحکمی با مفهوم حکمروایی شهری قرار دارد (Vahid & Habibi, 2017). بر این اساس سیاست‌گذاری عمومی عبارت است از تصمیم‌ها و سیاست‌هایی که به وسیله مراجع مختلف بخش عمومی در ارتباط با موضوع شهر و سکونت گاه‌های انسانی از قبیل مجلس، دولت و قوه قضائیه که نماینده حفظ منافع عمومی جامعه می‌باشند، اتخاذ می‌شود (Ghasemi et al, 2020). دولت در مفهوم کلی، یک نهاد قانونی خط‌مشی‌گذاری عمومی است و به صورت‌های مختلف مانند قوانین، ضابطه‌ها و مقررات به تعیین سیاست‌گذاری می‌پردازد. بر اساس این بعد جدید، مدیران باید علاوه بر مهارت و آگاهی در زمینه‌های فنی، انسانی و اداره امور سازمانی، در زمینه مسائل اجتماعی و خط‌مشی‌های عمومی به دانش و تجربه نیز مجهز باشند. همان گونه که اشاره شد، یکی از روش‌های مطرح در این زمینه حکمروایی خوب شهری است (Esmaeilzadeh, 2001). بر پایه اصول و اهداف حاکم بر حکمروایی خوب شهری دولت‌ها به تنهایی قادر به پاسخ‌گویی نیازهای جدید نیستند و ضروری است با افزایش انعطاف و قابلیت‌های خود از طریق جذب نیروهای فعال در نهادهای عمومی و درگیرکردن شهروندان در مراحل تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری به عنوان ذی‌نفعان اصلی، توان پاسخگویی به نیازهای جدید را افزایش دهند. به طور کلی این الگوی جدید از طریق بهره‌گیری از ظرفیت‌های جامعه در بخش‌های دولتی، خصوصی و مدنی و نیز با تقویت توان سازمانی، ارائه خدمات مطلوب را محقق خواهد کرد (Kargamani et al, 2014). در این محتوا نگاه به مقوله مدیریت شهری در لایه‌های سیاست‌گذاری عمومی و متمرکز بر رویکرد حکمروایی شهری مفهوم و نگاهی عمیق‌تر می‌یابد در این تعریف کل‌نگر، مدیریت شهری از مفهوم صرف اداره امور فراتر می‌رود، و با ساختارهای اجتماعی، سیاسی و اقتصادی پیوند می‌یابد و نقش فعال‌تری در توسعه شهری پیدا می‌کند. در این نگرش، مدیریت شهری به صورتی یکپارچه مسئولیتی استراتژیک تلقی می‌شود (Khaliqi, 2021) که ضرورتاً با نتایج و پیامدهای عملیاتی نیز همراه است و به همین دلیل، تعامل فعال آن با حوزه‌های قدرت، سیاست، اجتماع و اقتصاد شهری اجتناب‌ناپذیر است؛ لذا منظور از مدیریت شهری، ساختار یا ترتیبات سازمان ویژه‌ای برای اداره مناطق شهری است. حکمروایی منطقه‌ای و شهری را می‌توان با لزوم همکاری بخش‌های خصوصی و عمومی در مقیاس منطقه‌ای و در چارچوب اشکال متنوع شراکت اجتماعات محلی، حکومت و بخش‌های اقتصادی، توصیف کرد.

از دیگر سوی، شاکل کلیدی و اثربخشی مفهوم مدیریت شهری در سپهر سیاست‌گذاری عمومی معطوف به حکمروایی شهری نهادها می‌باشد (Vahid & Habibi, 2017). نهادها قوانین بازی در جامعه‌اند، یا به عبارتی سنجیده‌تر قیودی وضع شده از جانب نوع بشر که روابط متقابل انسان‌ها با یکدیگر را شکل می‌دهند. در نتیجه نهادها سبب ساختارمند شدن انگیزه‌های نهفته در مبادلات بشری می‌شوند چه این مبادلات سیاسی باشند، چه اقتصادی و چه اجتماعی. تغییرات نهادی مسیر تحول جوامع بشری در طول تاریخ را مشخص می‌کند و بنابراین کلید فهم تغییرات تاریخی محسوب می‌شوند. نهادها چارچوب‌هایی هستند که کنش متقابل انسان‌ها در درون آن‌ها تحقق می‌پذیرد. نهادها با در اختیار

نهادن ساختارهایی برای زندگی روزمره، عدم اطمینان را کاهش می‌دهند؛ درواقع نقش عمده نهادها این است که از طریق بنیان‌نهادن ساختارهایی باثبات عدم اطمینان را کاهش می‌دهند (Eyvazi et al, 2018).

ورود نهادگرایی به مباحث توسعه محلی و منطقه‌ای از دهه ۱۹۹۰ شروع شده است. در رویکرد نهادگرایی مفاهیمی مانند سرمایه اجتماعی، اعتماد، شبکه‌ها، ساختار حقوقی و مقرراتی، هنجارها، اشکال سازمانی، ترتیبات نهادی، درجه رسمی بودن نهادها، ظرفیت نهادی و حکمروایی نقش مهمی در تدوین سیاست‌ها و تصمیم‌گیری‌های توسعه به طور اعم و توسعه محلی به طور اخص دارند.

تحلیل‌های نهادی جدید جامعه را به‌عنوان نوعی بازی و نهادها را به‌عنوان قوانین و قواعدی که بازی را هدایت می‌کنند تعریف کرده‌اند؛ بنابراین نهادها مجموعه‌ای از قواعد و الگوهای رسمی و غیررسمی رفتار هستند که فعالیت‌های گروهی مشخص از افراد را تعریف می‌کنند. به همین ترتیب الگوهای درونی رفتار و شیوه‌های کار، ارزش‌های جمعی، دانش و ارتباطاتی که در درون گروهی سازماندهی شده در جامعه وجود دارد، می‌تواند سرمایه نهادی نامیده شود. سرمایه نهادی و سرمایه اجتماعی مفاهیمی ارزشی و هنجاری به شمار می‌آیند که هم‌زمان به توانمندی و دارایی‌هایی اشاره دارند که افراد و گروه‌ها را به بسیج منابع و انجام اقدام معنی‌دار قادر می‌سازند (khaliji, Rezaihajideh, Javadzadeh & Alavi, 2016). سرمایه نهادی شامل منابع پایه انسانی و پولی ساختارهای موجود و مشغول کار و شبکه‌های درون حکومت (محلی) و همچنین گروه‌های ذی‌نفع و افراد سازماندهی شده بیرون از حکومت است. این نوع از سرمایه می‌تواند ایجاد شود، گسترش بیشتری یابد و یا برچیده شود. سرمایه نهادی دارای ارزشی بالاتر و میزان کارآمدی بیشتری از هرگونه بخش منفرد - سازمان و یا فرد - درون آن است.

از منظر رویکرد توسعه درون‌زا نهادها (اعم از نهادهای رسمی همچون سازمان‌ها و نهادهای غیررسمی همچون شبکه‌ها) می‌توانند دارایی‌های بالقوه را بسیج کنند، ابداع را ارتقا دهند و ویژگی‌های طرف عرضه محلی را شکل دهند و به‌عنوان سیاستی برای پرورش منابع و دارایی‌های محلی (داخلی) جهت تضمین پایداری توسعه کاربرد داشته باشند (Abbazadeh & Moghtadaei, 2009). از منظر دیگر از ابعاد اصلی و مؤثر بر حکمروایی شهری تحولات نهادی در آن است به‌گونه‌ای که امکان تحقق حکمروایی خوب بستگی به ساختار نهادی، تغییر در نقش‌ها و روابط نهادی و منابع اقتصادی در دسترس برای تأمین آن دارد و حکومت محلی نیز، نهاد کلیدی برای آغاز این تغییرات به شمار می‌آید. انباشت دانش تخصصی و تکیه بر دانش محلی، کلید توسعه عملکردی سرمایه اجتماعی و سرمایه نهادی هستند (Tavakoli & Moemeni, 2016). مقامات محلی باید از طریق اجماع و مشاوره با شهروندان و سازمان‌های محلی از تجربه و دانش آن‌ها یاد بگیرند و آن را به کار برند. از طرف دیگر این رابطه دوطرفه و محاوره‌ای باید دانش و آگاهی مردم محلی را نیز از فرایند پایداری ارتقا دهد. حکومت محلی نیز باید مشارکت و تعامل با دیگر سازمان‌ها را به‌منظور حمایت و ارتقا دانش و سرمایه پرورش دهد.

نقش‌آفرینی نهادها در فرایند توسعه پایدار از مجرای حکمروایی صورت می‌پذیرد، به‌گونه‌ای که حکمروایی بستری برای نقش‌آفرینی نهادهاست و در چارچوب حکمروایی است که نهادهای مختلف قادر خواهند بود اثرگذاری مثبت خود را بر فرایند توسعه برجای بگذارند (Rahmani, Fazli et al, 2014; Sarvar, Khaliji, 2023).

پیشینه و مبانی نظری تحقیق

باتوجه به گستردگی اختیارات مدیریت شهری در انگلستان و آمریکا (با بیشترین تولید محتوا) و همچنین وجود سلسله‌مراتب سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی از سطح ملی تا محلی، مطالعات غالباً بر نحوه انتقال سیاست و یا مداخله دولت مرکزی/ محلی در موضوعاتی چون زمین و مسکن، زیرساخت‌های حمل‌ونقلی، تعارضات، توزیع قدرت و منابع و تعاملات ذی‌نفعان شهری متمرکز است.

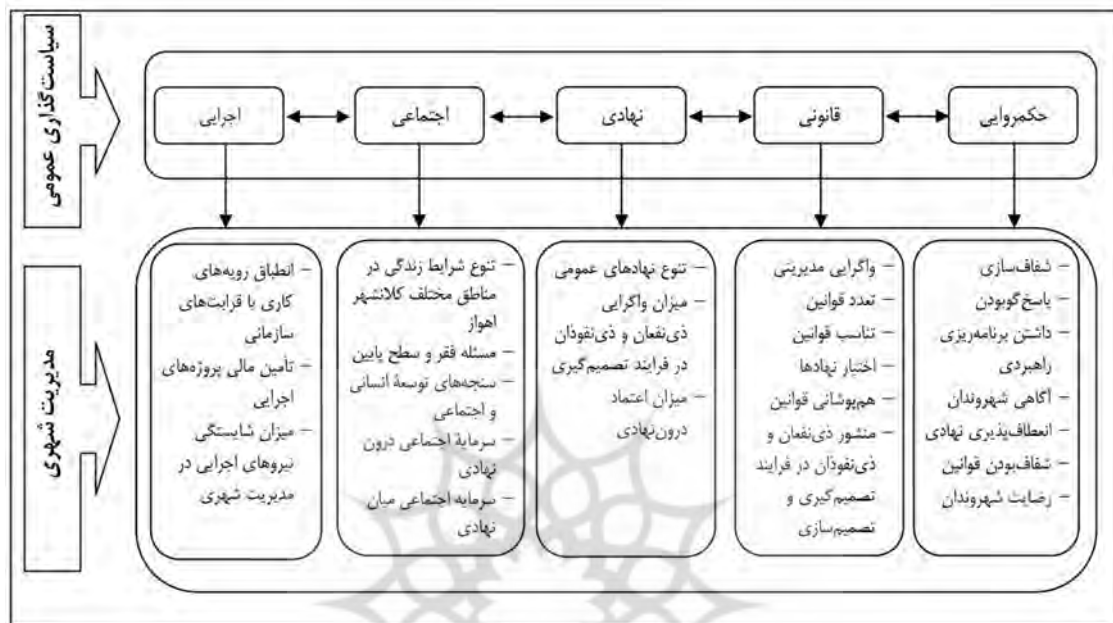
دورر^۱ (۲۰۱۷) بهبودهای عمده موردنیاز در فرایند خط‌مشی‌گذاری عمومی را تغییرات موردنیاز در دانش، تغییرات موردنیاز در افراد، تغییرات موردنیاز در ساختار و مدل‌های فرایند، تغییرات موردنیاز در ورودی‌ها و نتایج تحقق‌یافته، تغییرات موردنیاز در محیط نام می‌برد.

رینالدی^۲ (۲۰۱۶) به‌منظور تحلیل نقش کنشگران و سازمان‌های محلی در پیاده‌سازی سیاست‌های اتحادیه اروپا در خصوص برنامه توسعه محلی و منطقه‌ای و تداوم ائتلاف این نهادها در سه دوره زمانی طی سال‌های ۲۰۰۰ الی ۲۰۱۳، برنامه استراتژیک سیسیل را به صورت موردی بررسی کرد. در کشور ما باتوجه به کامل نبودن سلسله‌مراتب برنامه‌ریزی و مدیریت شهرها از سطح دولت حکومت ملی تا محلی، همواره ابهاماتی در خصوص سهم و اختیار دولت، واحدهای استانی حکومتی دولتی و مدیریت شهری در سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی و اجرا در شهرها خصوصاً تهران وجود داشته است. یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های مدیران و پژوهشگران شهری، شناسایی محیط و فرایند تصمیم‌گیری‌های شهری است.

1 Dror

2. Rinaldi

کمبل^۱ (۲۰۱۰) نقش سازمان‌های برنامه‌ریزی کلان شهری در سیاست‌گذاری شهری در کانزاس آمریکا را بررسی کرده است. ویزمن، سیلور و برزیل^۲ (۲۰۰۶) این ایده را مطرح می‌کنند که داده‌ها و اطلاعات بهبود یافته می‌توانند به‌مثابه ابزاری برای بهبود خط‌مشی‌گذاری استفاده شوند. این استدلال این‌گونه بسط می‌یابد که بر مبنای نظریه انتخاب عقلایی اطلاعات بهتر درک جامع‌تری و تصمیم‌گیری تحلیلی را فراهم می‌کنند و بر مبنای نظریه‌های دموکراتیک مشارکت دسترسی به اطلاعات مشارکت مدنی و سیاسی بیشتری را به همراه دارد. در نهایت آنها بر این ایده تأکید می‌کنند که بهبود کیفیت و دسترسی خط‌مشی‌گذاران به اطلاعات خوب همواره در مواجهه با بسیاری از مشکلات مورد تأیید می‌باشد.

شکل ۱- مدل مفهومی پژوهش

بولونگ^۳ (۲۰۰۳) از عوامل زیر برای بهبود خط‌مشی‌گذاری در چین یاد می‌کند: استقرار صحیح علم خط‌مشی‌گذاری، انتشار تعداد کتاب‌ها و مقالات در زمینه خط‌مشی‌گذاری، تربیت پژوهشگران برجسته، نظریه‌پردازی بومی، در حوزه ساختار افزایش دپارتمان‌ها و دانشکده‌های خط‌مشی‌گذاری، تأکید رهبری بر علم خط‌مشی‌گذاری، حمایت‌های مالی و به‌کارگیری متخصصان و حرفه‌ای‌ها، سازگاری مدل‌های خط‌مشی با فرهنگ سیاسی، علمی کردن فرایند خط‌مشی‌گذاری، بهره‌گیری از مراکز مشاوره، تأکید بر ارزیابی، تسلط خط‌مشی‌گذاران بر علم خط‌مشی‌گذاری.

دانایی‌فرد در پژوهشی با عنوان «تحلیلی بر موانع تولید دانش در حوزه علوم انسانی» رهنمودهایی برای ارتقای کیفیت ظرفیت سیاست ملی علم ایران به ضعف‌ها و موانع این حوزه از خط‌مشی‌گذاری عمومی می‌پردازد و در آخر برای ارتقا کیفیت خط‌مشی‌های حوزه علم و فناوری رهنمودها و سازوکارهایی چون همکاری بین دانشگاهی داخل و خارج، حوزه تحصیلات تکمیلی با کیفیت، حوزه ارتقای مأخذ و پایگاه‌های اطلاعاتی علوم انسانی، حوزه ارتقای فرهنگ پژوهش در جامعه، برچیدن فرهنگ پاسداری از روش به‌جای ارتقای ظرفیت فکری جامعه، برچیدن اختناق روش‌شناسانه بر حوزه علوم انسانی (Danaeifard, 2001).

مواد و روش تحقیق

در پژوهش حاضر با چارچوب‌بندی محتوایی سیاست‌گذاری عمومی مبتنی بر حکمرانی شهری رابطه علی و معلولی مدیریت شهری یکپارچه و نهادگرایی به‌عنوان ابزار محرکه سیاست‌گذاری عمومی تبیین محتوا می‌گردد. در این راستا محتوای عملیاتی پژوهش‌گونه‌های معینی از شهرهای استان خوزستان با توجه به مشکلات عدیده سطوح توسعه یافتگی مدیریتی و نهادی مدیریت توسعه شهری مورد نظر و تمرکز واقع می‌گردد. در پژوهش حاضر با چارچوب‌بندی محتوایی سیاست‌گذاری عمومی مبتنی بر حکمرانی شهری رابطه علی و معلولی

1. Campbell

2. Weitzman, Silver, & Brazill

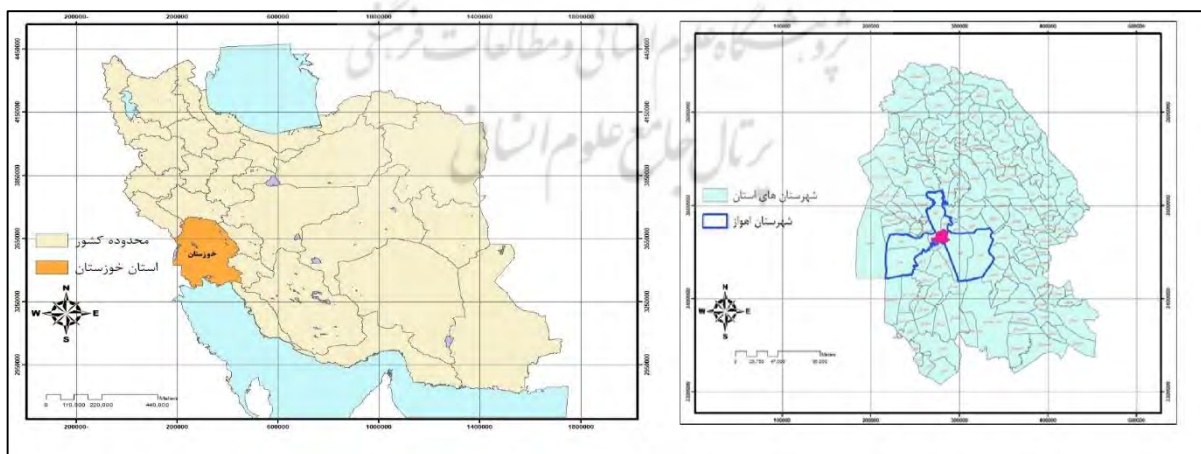
3. Bolong

مدیریت شهری یکپارچه و نهادگرایی به عنوان ابزار محرکه سیاست‌گذاری عمومی تبیین محتوا می‌گردد. در این راستا محتوای عملیاتی پژوهش گونه‌های معینی از کلانشهر اهواز با توجه به مشکلات عدیده سطوح توسعه یافتنی مدیریتی و نهادی مدیریت توسعه شهری مورد نظر و تمرکز واقع می‌گردد. این تحقیق از لحاظ هدف، کاربردی و از لحاظ ماهیت، توصیفی و پیمایشی است. روش گردآوری داده از روش کتابخانه‌ای - اسنادی برای مطالعات نظری و بررسی موضوعی استفاده می‌شود. ابزارهای گردآوری اطلاعات در روش‌های کتابخانه‌ای فیش‌برداری و جداول کامپیوتری برای بهره‌برداری مطالب و اسناد در روش‌های پیمایشی از روش‌های مشاهده خبر پرسش‌نامه یا مصاحبه برای جمع‌آوری داده‌های مورد نیاز استفاده می‌شود. جامعه آماری مورد مطالعه در این تحقیق: کلانشهر اهواز شامل نخبگان و مدیران حوزه شهری و برنامه‌ریزی شهری می‌باشند. روش نمونه‌گیری طبقه‌بندی ساده می‌باشد. به منظور تعیین حجم نمونه از جدول تعیین حجم نمونه مورگان استفاده شده است. بر این اساس، تعداد ۵۰ نفر نمونه تعیین شده است. طیف پاسخگویی به صورت لیکرت در ۴ درجه خیلی کم (امتیاز ۱) تا خیلی زیاد (امتیاز ۴) تعیین گردیده است.

محدوده مورد مطالعه

محدوده مورد مطالعه شهر اهواز، مرکز استان خوزستان است و با مساحت ۲۲۰ کیلومتر مربع دومین شهر وسیع ایران پس از تهران است. شهر اهواز از سمت شمال به شهرهای شیبان، ویس، ملاثانی، دزفول و شوش، از شرق به شهرستان رامهرمز، از غرب به شهر حمیدیه و دشت آزادگان و از سمت جنوب به شهرهای شادگان، بندر ماهشهر، خرمشهر و آبادان محدود می‌گردد. این شهر دارای هشت منطقه شهرداری است که هر یک دارای سه یا چهار ناحیه است. بر اساس آمار سال ۱۳۹۵ شهر اهواز دارای ۱۱۸۴۷۸۸ نفر جمعیت بوده است. استان خوزستان از جهت شمال به استان لرستان، و از شمال شرقی به استان چهارمحال و بختیاری، از جنوب شرقی به استان‌های کهکیلویه و بویراحمد و بوشهر، و از جنوب به خلیج فارس، از غرب به کشور عراق و از شمال غربی به استان ایلام محدود می‌گردد. طول مرزی استان خوزستان با کشور عراق ۴۲۰ کیلومتر و با خلیج فارس ۲۱۰ کیلومتر است. شهر اهواز (مرکز استان) تقریباً در مرکز جغرافیایی استان واقع شده است و تا تهران ۸۷۴ کیلومتر فاصله دارد.

در بررسی سوابق تغییرات تقسیمات کشوری که ایران در سال ۱۳۸۵ ش به ۴ ایالت آذربایجان، کرمان و بلوچستان، فارس و بنگر و خراسان و سیستان و ۱۲ ولایت استرآباد، مازندران، گیلان، زنجان، کردستان، لرستان، کرمانشاهان، همدان، اصفهان، یزد، عراق عجم و خوزستان تقسیم شده است. استان خوزستان جزو ولایات دوازده‌گانه قرار گرفت و در قانون تقسیمات کشوری مصوب سال ۱۳۱۶ به عنوان استان ششم شامل شهرهای اهواز، خرمشهر، آبادان، دشت میشان، بهبهان، دزفول، بروجرد، خرم‌آباد و گلپایگان بود. در سال ۱۳۶۲ ش استان خوزستان شامل شهرستان‌های آبادان، اندیمشک، اهواز، ایذه، بندر ماهشهر، بهبهان، خرمشهر، دزفول و دشت آزادگان (میشان)، رامهرمز، شادگان، شوشتر و مسجدسلیمان می‌شد و در حال حاضر طبق آخرین تقسیمات دارای ۱۸ شهرستان، ۴۲ بخش و ۱۱۹ دهستان می‌باشد.

شکل ۲- محدوده مورد مطالعه منبع: نگارندگان

بحث و یافته‌های تحقیق

به منظور درک ارتباط متغیرهای مدیریت شهری و سیاست‌گذاری عمومی و همچنین اختلاف میانگین متغیرها اقدام به سنجش میزان ارتباط و سطح معناداری متغیرهای مستقل و وابسته، به صورت جداگانه و سپس به سنجش وابستگی هر دو متغیر نسبت به هم شد. بدین منظور

باتوجه به فاصله‌ای و نسبی بودن متغیرها از برای سنجش اختلاف استاندارد از روش آزمون تی یک‌متغیره (T) و رابطه بین متغیرها از آزمون پیرسون استفاده شد.

جدول ۱- نتایج آزمون T برای متغیرهای سیاست‌گذاری عمومی

مؤلفه‌ها	T مقدار	درجه آزادی	سطح معناداری	اختلاف میانگین	اختلاف میانگین در سطح اطمینان ۹۵ درصد	
					پایین‌تر	بالا‌تر
حکمرانی	۱۱,۵۹	۴۹	۰.۰۰۱	۱۲,۶۴	۱۰,۴۹	۱۷۴,۷۹
اجرایی	۲۳,۴۹	۴۹	۰.۰۰۴	۳۱,۹۱	۲۰,۷۳	۲۳,۷۶
اجتماعی	۳۱,۸۹	۴۹	۰.۰۰۲	۲۸,۴۹	۲۶,۶۴	۳۰,۲۵
قانونی	۲۸,۶۱	۴۹	۰.۰۰۱	۲۶,۷۴	۲۴۹	۲۸,۵۹
نهادی	۳۰,۰۱	۴۹	۰.۰۰۰	۲۵,۶۰	۲۳,۹۲	۲۷۲۹

لذا باتوجه به تبیین صورت‌گرفته در آزمون T می‌توان گفت که چالش اساسی سیاست‌گذاری عمومی بیشتر متوجه تفرق‌های مدیریت شهری است که با ضعف قانونی، خوانایی، قانون‌مداری منجر به ناکارآمدی الگوهای ساماندهی شده است. در این بین سهم حضور تفرق اجتماعی و نهادی بیشتر از همه به چشم می‌خورد.

جدول ۲- نتایج آزمون T مؤلفه مدیریت یکپارچه شهری

مقدار T	درجه آزادی	سطح معناداری	اختلاف میانگین	اختلاف میانگین در سطح اطمینان ۹۵ درصد	
				پایین‌تر	بالا‌تر
۲۱,۴۴	۴۹	۰	۴۰,۱۷۱	۳۶,۱۰۳	۴۴,۲۳۵

تبیین ارتباط و همبستگی متغیرهای سیاست‌گذاری عمومی

یکی از ابزارهای مناسب جهت تحلیل متغیرها، ضریب همبستگی پیرسون است که در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته است. ضریب همبستگی از روش‌های پرکاربرد جهت تعیین میزان رابطه بین دو متغیر محسوب گردیده و با علامت T نشان داده می‌شود. جدول ۳ همبستگی را میان مؤلفه‌های مدیریت شهری و سیاست‌گذاری عمومی که از جمع مؤلفه‌های مزبور به هر متغیر است را نشان می‌دهد، ارزیابی‌ها باتوجه به جدول ۳ نشان می‌دهد که بین مؤلفه‌های مدیریتی همبستگی مثبت وجود دارد. به این معنا با افزایش هر مؤلفه، مؤلفه دیگری نیز افزایش می‌یابد و با کاهش یکی، دیگری نیز کاهش می‌یابد. باتوجه به جدول ۳ ملاحظه می‌شود که بین مؤلفه‌های قانونی و اجتماعی با نمره ۰,۵۹۳، بیشترین رابطه وجود دارد و کمترین رابطه مربوط به مؤلفه‌های نهادی و حکمرانی است.

جدول ۳- همبستگی مؤلفه‌های سیاست‌گذاری عمومی

مؤلفه‌ها		حکمرانی	اجرایی	اجتماعی	قانونی	نهادی
حکمرانی	Pearson Correlation	۱	۰,۴۲۸	۰,۲۳۸	۰,۲۸۱	۰,۹۷
	Sig. (2-tailed)	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۱	۰,۰۰۰	۰,۱۷۲
اجرایی	Pearson Correlation	۰,۴۲۸	۱	۰,۴۷۱	۰,۳۹۶	۰,۳۷۱
	Sig. (2-tailed)	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰
اجتماعی	Pearson Correlation	۰,۲۳۸	۰,۴۷۱	۱	۰,۵۹۳	۰,۲۸۶
	Sig. (2-tailed)	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰
قانونی	Pearson Correlation	۰,۲۸۱	۰,۳۹۶	۰,۴۷۱	۱	۰,۳۳۹

مؤلفه‌ها		حکمرایی	اجرایی	اجتماعی	قانونی	نهادی
نهادی	Sig. (2-tailed)	۰.۰۰۰	۰.۰۰۰	۰.۰۰۰	۰.۰۰۰	۰.۰۰۰
	Pearson Correlation	۰.۹۷	۰.۳۷۱	۰.۳۸۶	۰.۳۳۹	۱
	Sig. (2-tailed)	۰.۱۷۲	۰.۰۰۰	۰.۰۰۰	۰.۰۰۰	۰.۰۰۰

برای تعیین متغیرهای مؤثر سیاست‌گذاری عمومی در مدیریت شهری از تحلیل رگرسیون چندگانه و برای ورودی متغیرها به رگرسیون از مدل (Enter) استفاده شده است. رگرسیون نشان می‌دهد که حدود ۹۸ درصد واریانس سیاست‌گذاری عمومی را متغیرهای ۵ گانه تحقیق تبیین می‌کنند. ابتدا خلاصه‌ای از نمای کلی مدل در جدول ۷ ارائه شده است.

برای بررسی آثار مؤلفه‌های تحقیق بر ارزیابی سیاست‌گذاری عمومی با استفاده از رگرسیون چندگانه ابتدا به منظور بررسی معنادار بودن رگرسیون از تحلیل واریانس به منظور قطعیت وجود رابطه خطی استفاده شد. نتایج در جدول شماره ۴ نشان داد که حداقل یک رابطه خطی بین متغیرهای مستقل و وابسته وجود دارد ($f = ۸۱,۱۷۶$, $P < ۰,۰۰۱$) (جدول شماره ۴).

جدول ۴- خلاصه‌ای از نمای کلی مدل رگرسیون چندگانه

رگرسیون	ضریب همبستگی	ضریب تعیین	ضریب تعیین تعدیل شده	سطح خطای معیار تعیین
مدل اینتر	۰,۹۹۰	۰,۹۸۰	۰,۹۶۸	۶,۲۱

جدول ۵- تحلیل واریانس رگرسیون به منظور قطعیت وجود رابطه بین مؤلفه‌ها

توضیحات	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	آماره f	معناداری
بین گروهی	۵۶۸۷۸,۹۷	۲۶	۳۱۵۹,۹۴	۸۱,۷۶	۰,۰۰۱
درون گروهی	۱۱۵۹,۴۶	۲۳	۳۸,۶۵		
کل	۵۸۰۳۸,۴۳	۴۹			

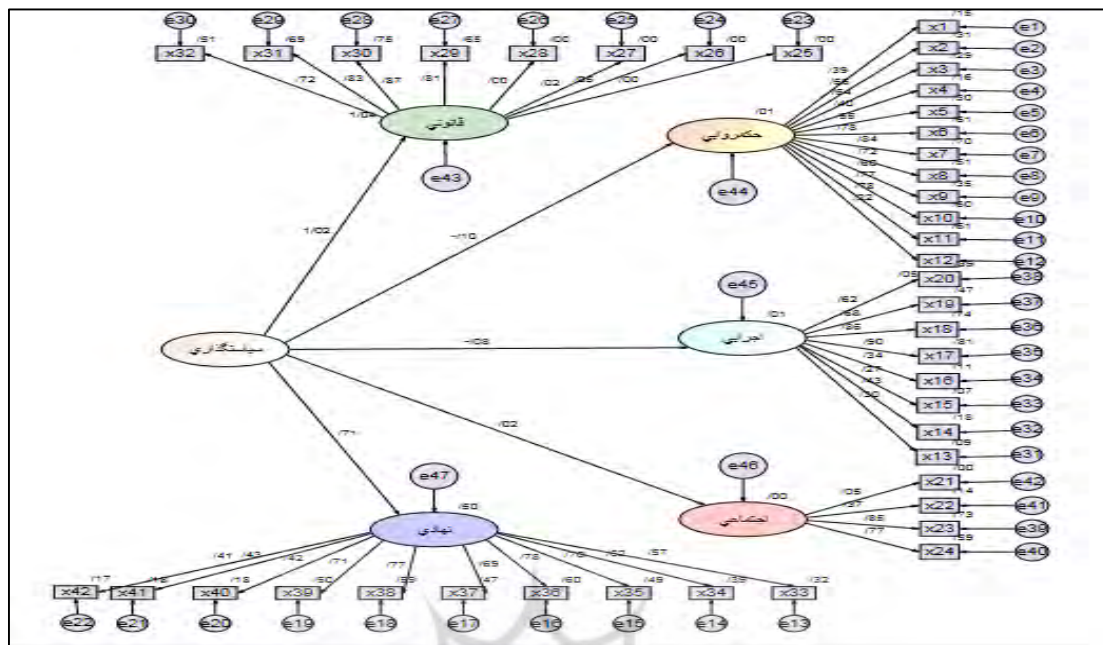
جدول ۶- متغیرهای وارد شده به معادله رگرسیون برای تبیین سیاست‌گذاری عمومی

متغیرها	ضرایب غیراستاندارد B	خطای استاندارد	ضرایب استاندارد B	آماره T	سطح معناداری
ثابت Constant	-۳۶,۵۷۲	۶,۴۹۱	-	-۵,۶۳۴	۰,۰۰۱
حکمرایی	۲,۴۴۹	۱,۵۲۵	۰,۷۰	-۱,۶۰۶	۰,۱۱۹
اجرایی	۲,۹۹۵	۱,۲۳۸	۰,۹۲	۲,۴۱۹	۰,۰۲۲
اجتماعی	۱,۲۹۱	۱,۳۳۷	۰,۳۸	۰,۹۶۶	۰,۰۴۲
قانونی	۴,۰۶۱	۱,۵۳۱	۰,۱۰۳	۲,۶۵۲	۰,۰۱۳
نهادی	۰,۸۵	۱,۳۹۵	۰,۲۸	۰,۶۱۰	۰,۵۴۷

برای ارزیابی برازندگی الگوی معادلات ساختاری از چند شاخص استفاده می‌شود. یک شاخص مورد استفاده، شاخص مجذور کای (X^2) است که یک شاخص برازندگی مطلق مدل به حساب می‌آید و هر چه از صفر بزرگتر باشد برازندگی مدل کمتر است. برای مدل‌های با N بزرگ‌تر، مجذور کای (X^2) تقریباً همیشه از نظر آماری معنادار است و این موجب می‌شود که آماره مجذور کای (X^2) تقریباً همیشه مدل را رد کند. از آنجا که مجذور کای نسبت به اندازه نمونه بسیار حساس است، بسیاری از پژوهشگران مجذور کای را نسبت به درجه آزادی آن، یعنی مجذور کای نسبی می‌سنجند. نسبت این شاخص اثر اندازه نمونه را بر مدل مجذور کای به حداقل می‌رساند.

در شکل ۳ اعداد روی مسیرها، وزن‌های مسیر یا بتا هستند و اعداد روی مستطیل‌ها، میزان واریانس تبیین شده هستند. بر اساس محاسبات انجام‌یافته میزان وزن مؤلفه‌های اجتماعی ۰,۷۷۸، نهادی ۰,۱۳۶، حکمرایی، ۰,۳۱۰، اجرایی ۰,۳۶۹ و قانونی ۱ می‌باشد. نسبت کای اسکوتر به درجه آزادی ۳,۵۳۱ است که دلالت بر مطلوب بودن مدل است. ریشه میانگین مجذور خطای برآورد ۰,۱۱۳ است که حاکی از قابل قبول بودن مدل است. شاخص نیکویی برازش ۰,۵۶۱، شاخص نیکویی برازش اصلاح شده ۰,۵۱۳، شاخص برازش اصلاح شده ۰,۴۷۲ است که نشان می‌دهد این مدل نسبت به عدم وجود آن برازندگی بهتری دارد. شاخص توکر - لوئیس با نمره ۰,۵۲۴ شاخص برازندگی هنجار شده مستلزم تجدیدنظر است. در نهایت با توجه به مطالب بالا می‌توان نتیجه گرفت که مدل اندازه‌گیری

(متغیرهای مشاهده شده) از برازش خوبی برخوردار هستند و به این معنی است که به متغیرهای آشکار به خوبی می‌توانند متغیرهای پنهان را اندازه‌گیری کنند.

شکل ۳- حل استاندارد شده مدل

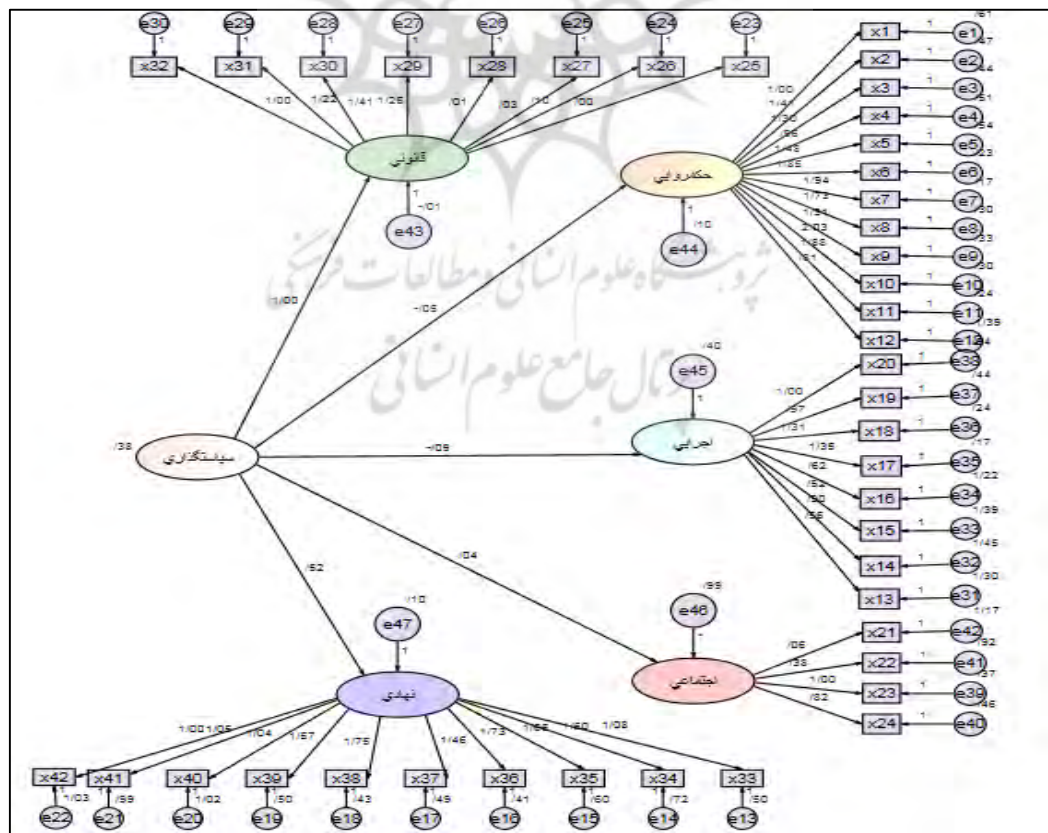
جدول ۷- نتایج شاخص‌های برازش مدل‌های تحلیل عاملی مرتبه اول

نوع شاخص	معیار برازش مدل	مقدار	حد قابل قبول	نتیجه
شاخص‌های مطلق (برازندگی مدل)	کای اسکور (CMIN)	۲۸۷۴,۱۲۶		
	درجه آزادی (DF)	۸۱۴		
	سطح معناداری (P)	۰	کمتر از ۰/۰۵	قابل قبول
	نسبت کای اسکور به درجه آزادی (CMIN/DF)	۳,۵۳۱	بین ۱ تا ۵	قابل قبول
شاخص‌های نسبی	ریشه میانگین مجذورات خطای برآورد (RMSEA)	۰,۰۱۳	۰/۱ به پایین	قابل قبول
	شاخص نیکویی برازش (GFI)	۰,۹۶۱	۰/۹ به بالا	قابل قبول
	شاخص نیکویی برازش اصلاح شده (AGFI)	۰,۹۵۰	۰/۹ به بالا	قابل قبول
	شاخص برازش اصلاح شده (NFI)	۰,۹۱۳	نزدیک به یک	قابل قبول
	شاخص توکر - لوئیس (Stolle)	۰,۹۲۴	۰/۹ به بالا	قابل قبول
	شاخص برازندگی فزاینده (IFI)	۰,۹۵۵	۰/۹ به بالا	قابل قبول
	شاخص برازندگی تطبیقی (CFI)	۰,۹۵۰	۰/۹ به بالا	قابل قبول
	شاخص برازش نسبی (RFI)	۰,۷۴۲	۰/۶ به بالا	قابل قبول
	شاخص برازش تطبیقی مقتصد (PCFI)	۰,۷۲۰	۰/۶ به بالا	قابل قبول
	شاخص برازش هنجار شده مقتصد (PNFI)	۰,۷۴۶	۰/۶ به بالا	قابل قبول

جدول ۸- بار عاملی استاندارد شده و سطح معناداری آزمون بین سؤال‌ها و متغیرهای مکنون

علامت	متغیر مکنون	برآورد	خطای استاندارد	مقدار بحرانی	سطح معناداری	علامت	متغیر مکنون	برآورد	خطای استاندارد	مقدار بحرانی	سطح معناداری
x1	حکروایی	۱				X25	قانونی				***
x2		۱,۴۰۹	۰,۲۹۷	۴,۷۴۷	***	X26					***
x3		۱,۳۰۴	۰,۲۷۹	۴,۶۷۸	***	X27					***
x4		۰,۹۵۸	۰,۲۳۷	۴,۰۴۲	***	X28					***
x5		۱,۴۷۹	۰,۳۱۴	۴,۷۱۶	***	X29					***

علامت	متغیر مکنون	برآورد	خطای استاندارد	مقدار بحرانی	سطح معناداری	علامت	متغیر مکنون	برآورد	خطای استاندارد	مقدار بحرانی	سطح معناداری
x6	اجزایی	۱,۸۴۸	۰,۳۴۹	۵,۳۰۱	***	X30	نهادی	۱,۲۲۴	۰,۱۱۱	۱۰,۹۸۹	***
x7		۱,۹۴۴	۰,۳۶۱	۵,۳۸۹	***	X31		۱			***
x8		۱,۷۳۳	۰,۳۳۵	۵,۱۷۹	***	X32		۰,۱۰۳	۰,۱۴۷	۰,۷۰۴	***
x9		۱,۳۱۳	۰,۲۶۹	۴,۸۷۵	***	X33		۱,۰۷۸	۰,۲۱۷	۴,۹۶۳	***
x10		۲,۰۳۱	۰,۳۸۴	۵,۲۸۶	***	X34		۱,۴۹۶	۰,۲۹۰	۵,۱۵۲	***
x11		۱,۸۷۷	۰,۳۵۴	۵,۲۹۸	***	X35		۱,۶۵۵	۰,۳۰۹	۵,۳۶۴	***
x12		۰,۸۰۸	۰,۳۰۶	۲,۶۴۱	۰,۰۰۸	X36		۱,۷۳۲	۰,۳۱۲	۵,۵۴۴	***
x13		۰,۵۶۴	۰,۱۴۵	۳,۸۹۴	***	X37		۱,۴۶۳	۰,۲۷۴	۵,۳۴۲	***
x14		۰,۸۹۹	۰,۱۶۶	۵,۴۲۴	***	X38		۱,۷۴۶	۰,۳۱۶	۵,۵۳۱	***
x15		۰,۵۲۳	۰,۱۴۷	۳,۵۴۸	***	X39		۱,۵۷۳	۰,۲۹۲	۵,۳۹۵	***
x16		۰,۶۲۱	۰,۱۴۳	۴,۳۴۴	***	X40		۱,۰۷۸	۰,۲۴۳	۴,۲۷۸	***
x17		۱,۳۵۴	۰,۱۴۰	۹,۶۴۴	***	X41		۱,۰۴۶	۰,۲۴۲	۴,۳۱۴	***
x18	اجزایی	۱,۳۱۰	۰,۱۳۹	۹,۴۴۸	***	X42		۱			***
x19		۰,۹۷۲	۰,۱۲۱	۸,۰۳۷	***						
x20		۰,۵۶	۰,۰۸۶	۰,۶۵۴	۰,۵۱۳						
x21		۰,۳۸۳	۰,۰۹۱	۴,۲۰۱	***						
x22	اجتماعی	۱			***						
x23		۰,۸۲۵	۰,۱۶۲	۵,۱	***						
x24											

شکل ۴- مدل غیراستاندارد

نتیجه‌گیری و ارائه پیشنهادها

نتایج حاصل از آزمون T برای مؤلفه‌ها نشان می‌دهد که اختلاف میانگین مؤلفه‌ها در حد پایین و بالا مثبت بوده که مقدار میانگین به‌دست‌آمده از مقدار آزمون بزرگ‌تر می‌باشد؛ بنابراین تفاوت میانگین مؤلفه‌ها معنی‌دار می‌باشد. بطوریکه سطح معناداری (Pvalue) به‌دست‌آمده در تمام مؤلفه‌های برابر با ۰/۰۰۰ می‌باشد. این سطح معناداری نشان از تفاوت میانگین به‌دست‌آمده می‌باشد؛ بنابراین اختلاف میانگین مؤلفه‌ها با میانگین استاندارد باتوجه به سطح معناداری به‌دست‌آمده معنی‌دار می‌باشد. باتوجه به آزمون T می‌توان نتایج زیر را استخراج نمود:

در مؤلفه حکمروایی اختلاف میانگین پایین‌تر می‌باشد. این بدین معنا است که این مؤلفه از حد مطلوب برخوردار می‌باشد. سطح معناداری به‌دست‌آمده نشان می‌دهد که میانگین به‌دست‌آمده از میانگین مطلوب پایین‌تر بوده و مدیریت شهری در وضعیت مطلوبی نمی‌باشد و این از دلایل عمده نهادها و بازیگران در مدیریت شهری می‌تواند محسوب شود.

در پرسش نامه میان مؤلفه‌های مدیریت شهری و سیاست‌گذاری عمومی دو متغیر حضور اجتماعی و نهادی که باتوجه به مدل مفهومی از اصول اساسی سیاست‌گذاری عمومی در اولویت آن است اختلاف میانگین و مقدار T بیشتری را در مقایسه با سایر مؤلفه‌ها دارد. این امر نشان از ضعف سیستم مدیریت شهری در فرایند تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی در مدیریت شهری برای سیاست‌گذاری عمومی است. سهم این دو مؤلفه بیشتر به چشم می‌خورد.

متغیرهای اجتماعی، مشارکت و شفافیت وضعیت نامطلوبی داشته و سهم کمتری را در مدیریت فعلی شهری داشته‌اند. این در حالی است که مطابق مدل مفهومی تشریح شده مؤلفه حکمروایی مطلوب شهری در فرایند سیاست‌گذاری عمومی به‌عنوان اهرم توسعه محسوب می‌شوند چراکه حکمروایی و هم‌افزایی از پیش‌شرط‌های مدیریت شهری می‌باشد.

در مورد مقایسه متغیرها در پیش‌گویی معادله رگرسیون باید از مقادیر Beta استفاده کرد. بزرگ‌بودن مقدار Beta نشان‌دهنده اهمیت نسبی و نقش آن در پیش‌گویی مدل است؛ بنابراین از جدول ۶ می‌توان استنباط کرد که مؤلفه‌های اجرایی و اجتماعی به‌مراتب سهم بیشتری در مقایسه با سایر متغیرها در پیش‌گویی متغیر وابسته دارند، به‌گونه‌ای که یک واحد تغییر در انحراف معیار اجرایی، اجتماعی و قانونی، باعث می‌شود تا انحراف معیار متغیر وابسته (سیاست‌گذاری عمومی) به‌اندازه ۹۲، ۳۸ و ۱۰ درصد تغییر کند.

از مدل اندازه‌گیری ضرایب استاندارد شده می‌توان این برداشت را نمود که بین متغیرهای مکنون مربوطه و متغیرهای متناظر با آنها، همبستگی معناداری وجود دارد یا خیر. ضرایب استاندارد شده، در واقع بیانگر ضرایب مسیر یا بارهای عاملی استاندارد شده بین عامل‌ها و نشانگرها می‌باشد. برای داشتن روایی باید بین ابعاد و مؤلفه و بین مؤلفه و متغیر، همبستگی معناداری وجود داشته باشد. در صورتی که بار عاملی استاندارد شده بالاتر از ۰/۴ باشد، می‌توان گفت سؤال‌ها موردنظر از قدرت تبیین خوبی برخوردار است. همان‌طور که ملاحظه می‌شود برای کلیه سؤال‌ها مربوط به متغیرهای مدل دارای بار عاملی بالای ۰/۴ می‌باشد.

مقادیر بحرانی CR معنادار بودن هر یک از پارامترهای را نشان می‌دهد و چنانچه مقدار CR بزرگ‌تر از قدرمطلق عدد ۱/۹۶ باشد، پارامترهای مدل معنادار هستند. باتوجه به اینکه تمامی اعداد معناداری کلیه پارامترهای مدل از عدد ۱/۹۶ بزرگ‌تر است همچنین سطح معناداری تمامی سؤال‌ها پرسش‌نامه کمتر از ۰/۰۵ محاسبه شده است می‌توان روایی سازه‌های اندازه‌گیری متغیرهای مربوطه در سطح معناداری ۰/۰۵ تأیید می‌شود.

ملاحظات اخلاقی:

پیروی از اصول اخلاق پژوهش: در مطالعه حاضر فرم‌های رضایت نامه آگاهانه توسط تمامی آزمودنی‌ها تکمیل شد.

حامی مالی: هزینه‌های مطالعه حاضر توسط نویسندگان تأمین شد.

تعارض منافع: بنابر اظهار نویسندگان مقاله حاضر فاقد هرگونه تعارض منافع بوده است.

References

- 1- Abbazadeh, M. ..., & Moghtadaei, L. (2009). The Sociological Study of Social Capital impact on knowledge Creation. *Iranian Journal of Sociology*, 10(1), 3-28. <https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.17351901.1388.10.1.1.3> [In Persian].
- 2- Babaoğlu, C., & Kulaç, O. (2021). The Current State of Public Policy Studies and Field in Turkey. In *Handbook of Research on Global Challenges for Improving Public Services and Government Operations* (pp. 1-12): IGI Global.
- 3- Bolong, L. (2003). Improving the quality of public policy-making in China: Problems and prospects. *Public administration quarterly*, 125-141. <https://www.jstor.org/stable/41288192>
- 4- Campbell, J.E. (2010). Have Metropolitan Planning Organizations improved regional policy making? The cases of Kansas City and St. Louis.
- 5- Dror, Y. (2017). *Public policy making reexamined*: Routledge.
- 6- Ehrenberg, R. G., & Smith, R. S. (2016). *Modern labor economics: Theory and public policy*: Routledge.
- 7- Esmaeilzadeh, H. (2001). Good Governance and obligating of human rights contents; Basis of urban sustainable management. *Urban Management Studies*, 3(5). [In Persian].
- 8- Eyvazi, M.R., Salehi, M., Marzban (2018). A Search for Good Governance: Towards the Sustainable Governance Model. *Strategy*, 26(85). <https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.10283102.1396.26.4.3.6> [In Persian].
- 9- Fazli, D. A. R., et al. (2015). "Theoretical basis of good governance in the modern rural management." *Urban Management* 14(38): 43-54. [In Persian].
- 10- Ghasemi, A., et al. (2020). "Good urban governance as the referential of urban policy: analysis of the content of the fifth and sixth development plans the Islamic Republic of Iran." *Majlis and Rahbord* 27(101): 195-221 [In Persian].
- 11- Hill, M., & Hupe, P. (2014). *Implementing public policy: An introduction to the study of operational governance*: Sage.
- 12- Javadzadeh, H., & Alavi, A. (2016). Comparative survey on the role of social capital in community sustainability in the new and old contexts (case: The Narmak and Yosefabad Communities). , 7(24), 83-104. [In Persian].
- 13- Jenkins-Smith, H. C., & Sabatier, P. A. (1993). *The study of public policy processes*: Jones and Barlett Publishers, Inc. Sudbury, MA.
- 14- Kargamani, A., Kordanaij, A., Khodadad Hosseini, S., & Mousavi Shafaei, S. (2014). Measuring good urban governance for global cities. *Management Research in Iran*, 19(1), [In Persian].
- 15- Khaliji, M. (2021). Pathology of metropolitan areas with emphasis on participatory governance: A case study on Tehran Metropolis. *Urban Structure and Function Studies*, 8(29), 7-26. doi: 10.22080/usfs.2021.3440
- 16- khaliji, M., & Rezaihajideh, S. (2023). Problems and challenges of the elderly in urban spaces: a case study of Tehran's 13th district. , 14(54), 153-168. doi: 10.30495/jupm.2021.28031.3885 [In Persian].
- 17- Parsons, W., & Santoso, T. W. B. (2021). Public policy: pengantar teori dan praktik analisis kebijakan. In: -.
- 18- Peters, B. G., & Pierre, J. (2006). *Handbook of public policy*.
- 19- Pourahmad, A. (2014). The assessment factors in improving urban services by VIKOR (case study Bonab). *Spatial Planning*, 4(2), 1-16.
- 20- Rahmani Fazli, A., Sadeghi, M., & Alipourian, J. (2014). Theoretical foundations of good governance in the modern rural management process. *Urban Management*, 14(38). [In Persian].
- 21- <https://dorl.net/dor/20.1001.1.22285229.1398.10.37.1.5> [In Persian].

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی